N°. 3857.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondagsdaags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitengemeenten franko p. p. *f* 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

DONDERDAG 12 JANUARIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 11 Januarij.

Een paar dagbladen meldde de telegraaf dat, volgens den *Morning Post*, de Paus van Napoleon III zekere verklaringen had geëischt, als voorwaarden zijner toetreding tot het Kongres, en dat de Fransche Keizer geweigerd had die te geven. Dit berigt was, zooals uit den aard der zaak meermalen met berigten per telegraaf het geval moet zijn, niet volledig. Ziehier wat de *Morning Post* bevatte:

»Als onze inlichtingen juist zijn, dan heeft de Paus een brief gerigt aan Keizer Napoleon, waarin hij den gezamenlijken waarborg der Europesche mogendheden voor de handhaving van zijn grondgebied, zoo als dit, bij de traktaten van 1815 is vastgesteld, eischt, terwijl hij van de bewilliging in dien eisch zijn deelneming aan het Kongres doet afhangen. Men verzekert dat de Keizer der Franschen in zijn antwoord aan den Paus, dat Vrijdag ll. te Rome moet zijn ontvangen, in stellige bewoordingen geweigerd heeft, dien eisch toe te staan, tevens verklarende, dat het hem ten eenenmale onmogelijk is zijn invloed te bezigen om een zoodanig voorstel bij de andere Europesche mogendheden te ondersteunen, en dat hij den Paus raadt, op het Kongres het in de bekende brochure ontwikkelde plan voor te stellen."

Zijn deze inlichtingen van den *Morning Post* juist, en dit blad heeft ruimschoots gelegenheid zich goed te onderrigten, dan ontwaart men, dat niet ten onregte aan de brochure *de Paus en het Kongres* zooveel waarde gehecht wordt, wijl die als het programma der Bonapartistische staatkunde zou moeten gelden. Niet onwaarschijnlijk is het echter dat er slechts met zoo veel gedruisch wordt gedreigd het pauselijk gebied te Rome te beperken, om Pius IX over te halen, bij wijze van vergelijk, zijn goedkeuring aan de afscheuring der Romagna te hechten. Of die diplomatieke krijgslist echter kans van slagen heeft is een andere vraag, en niet zonder grond verwachten velen groote beroeringen en omkeeringen in Europa, alvorens die bepaaldelijk beantwoord kan worden.

De *Echo Universel* geeft eenige nieuwe inlichtingen omtrent de ministerieele krizis en haren afloop. Wij hebben goede redenen om te gelooven dat dit blad de zaak, namelijk wat de hoofdpunten betreft, voorstelt zoo als zij is. Ziehier waarop zijn mededeelingen nederkomen.

Toen de beide ministers hun ontslag hadden aangeboden, noodigde de Koning den heer Rochussen uit aan Z. M. zoo spoedig mogelijk twee plaatsvervangers voor te stellen. Dien tengevolge werden achtereenvolgens stappen gedaan bij de heeren van Hall, van Reenen, Schimmelpenninck, Vrolik en misschien bij nog anderen. Geen dezer staatslieden gevoelde echter lust om zich in de engte te begeven, waarin de aftredende ministers zich, door hunne wijze van de Spoorwegen en de Doorgraving te behandelen, hadden gebragt. Er kwam toen in den ministerraad het voorstel ter sprake dat het geheele kabinet zijn ontslag zou nemen, om aldus een ruimer weg tot beëindiging der krizis te banen. Dit voorstel werd echter ter zijde gelegd, voornamelijk op grond dat het nog mogelijk zou zijn de Tweede Kamer over te halen tot goedkeuring der Doorgraving van Holland op zijn Smalst, en aldus dit wetsontwerp te gelijk met dat der spoorwegen aan de Eerste Kamer, en bij eventuele aanneming aldaar, aan de koninklijke bekrachtiging te kunnen aanbieden. De beide ministers werden dien ten gevolge genoodzaakt hun portefeuilles te behouden, en de Koning werd verzocht hierin voorloopig te bewilligen, totdat zij overtuigend zouden bewezen hebben dat zij te kort schieten in de taak, welke zij op zich hadden genomen. Z. M. gaf aan dit voorstel zijn goedkeuring.

Ten gevolge dezer schikking zou de Tweede Kamer eerstdaags worden bijeengeroepen om over de zaak der Doorgraving te beslissen. Het wachten is waarschijnlijk naar de Memorie van Beantwoording op het Voorloopig Verslag. Hierna zal de Eerste Kamer ter zelfder tijd over de Doorgraving en de Spoorwegen beraadslagen.

De *Echo* geeft bij deze gelegenheid eenige beschouwingen over de konstitutioneele zijde van het vraagstuk, en toont aan dat deze geen schade heeft geleden. Ons bedunkens is dit een geheel onnoodig betoog. Tegen alles wat met de beide ministers is voorgevallen verheft zich noch de letter noch de geest der Grondwet. Dat het orgaan van den min. van Financiën, toen het hem in gevaar zag, in naam der Konstitutie noodkreten aanhief, behoeft geen aanleiding tot een zakelijke wederlegging te wezen. Angst en spijt zijn nooit logiesch, en meestal onredelijk. Wat tegen den geest der Grondwet strijdt, is zoowel de wijze waarop de spoorwegvoordragt er bij de Tweede Kamer is doorgesleept, als die waarop de betrokken ministers zich van de doorgravingszaak hebben pogen af te maken. Daarentegen is het zeer konstitutioneel dat ministers in het dilemma geplaatst worden zich van den last, dien zij op hunne schouders genomen hebben, te kwijten of heen te gaan.

Wijl wij een paar dagen geleden een artikel van den *Echo Universel* betreffende de ministeriële krizis overgenomen en besproken hebben, werpt de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* ons, in haar nommer van gisteren, een stortvloed van scheldwoorden naar het hoofd. In vijftien regels vindt zij plaats om ons te getuigen dat wij »verpeilijke middelen" bezigen, geen »logen noch laster" sparen, »driest prijzen" wat wij tijdens de April-beweging laakten, »eerlijkheid en eerbied voor onze konstitutie" vergeten, en nog meer van dien aard. De bewijzen voor al die beschuldigingen? *Bewijzen* moet men niet aan de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* vragen. Zij vindt het wel zoo gemakkelijk zich tot *beweringen* te bepalen. Die meer van haar eischt klopt aan een dooven mans deur.

Dit achtenswaardig blad oordeelt het ook nuttig ons onder de hand te beschuldigen dat wij »den geëerbiedigden naam des Konings in den strijd mengen." Dit hebben wij niet gedaan, als in zooverre het volstrekt onvermijdelijk was, en wij weten tot nog toe geen middel om te berigten dat de ministers hun ontslag aan den Koning hebben aangeboden, zonder den Koning te noemen. Nu als altijd hebben wij daarenboven van 's Konings naam of tusschenkomst niet anders dan in uiterst eerbiedige bewoordingen gewag gemaakt. Wat deed intusschen het orgaan van den heer van Bosse, de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*, dat ons thans die houding verwijt? Het sprak, met het oog op 's Konings tusschenkomst, van »zamenspanning achter de schermen," van »intrigues" en »hofkabalen," en waagt het nu nog ons een les van welvoegelijkheid te geven. Wij mogen van dien kant geen lessen aannemen, en daar wij in geen geval wenschen ons in het gebruik van scheldwoorden en straattaal te bekwamen, kunnen wij niet bij de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* ter schole gaan.

Dit alles moet intusschen slechts dienen als inleiding voor een ingezonden stuk, dat op voornamen toon hetgeen de *Echo* over de ministeriële krizis heeft medegedeeld, poogt te logenstraffen, niet met bewijzen, maar al weder, volgens de gebruiken van de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*, enkel met beweringen. Wij blijven intusschen de lezing van den *Echo* voor de juiste houden. Het is waar, de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* verklaart dat aan de goede trouw des anonymen schrijvers van het ingezonden stuk niet het minst te twijfelen valt; maar iemand, welke voor zijne goede trouw geen andere bewijzen kan aanvoeren dan de goede trouw der verzekeringen van de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*, bezit in ons oog geen enkelen waarborg voor geloofwaardigheid.

Het derde gedeelte der brochure van den Bisschop van Orleans (1) is het belangrijkst. Daarom laten wij het hier bijna in zijn geheel volgen. Hij bespreekt daarin het eigenlijke doel van het vlugschrift *de Paus en het Kongres*, dat de arglistige schrijver onder een omhaal van woorden verbergt.

»'t Is moeijelijk meerdere pogingen aan te wenden om het eigenlijk doel te verbergen, dat het verraadt zich. »Deze woorden zijn vooreerst zonden wij willen dat het Kongres als hoofdbeginsel der Europesche orde, de noodzakelijkheid van 's Pausen wereldlijk gezag erkenne. Voor ons is dit het belangrijkste punt."

»Die woorden verwonderen ons niet; alvorens den Paus te berooven en hem zijn gezag te ontnemen, moet men hem ten minste de hulde bewijzen »zijne voeten te kussen en zijne handen te binden," zooals Voltaire in de XVIIIe eeuw zeide. In de XIXe eeuw wil men niet anders dan hem uit medelijden zijn doornenkroon ontnemen.

»Wat het territoriaal bezit betreft, de stad Rome resumeert daarvan bovenal de belangrijkheid; het overige (niet alleen de Romagna, maar het overige) is slechts bijzaak."

»Goed, eindelijk heeft men 't begrepen! Rome en de tuinen van het Vatikaan; men verwachtte die woorden: het was bekend dat zij uitgesproken waren.

»Ook de wereldlijke soevereiniteit van den H. Stoel moet verminderd, en spoedig, wat het grondgebied betreft, tot de stad Rome en haar *suburbium* beperkt worden! Goed, want de schrijver der brochure zegt vleijend: »Welk belang heeft de grootheid van den Opperpriester bij vierkante mijlen? Behoeft hij een uitgestrektheid lands om bemind en geëerbiedigd te worden? Hoe kleiner het grondgebied is, hoe grooter de soeverein zal zijn."

»De Paus, alzoo in dien grootschen toestand geplaatst en daar, zooals het vlugschrift zegt, onbewegelijk op den gewijden steen, moet bewaakt en bewaard worden. — Daarom »zal er een Italiaansche militie zijn, uit de keur van het bondsleger gekozen, belast met de handhaving der rust en onschendbaarheid van den H. Stoel." Wijl hij geen leger kan hebben, moeten hem immers, opdat hij vrij zij, wachters worden gegeven.

»En opdat alles ten beste zij »moet bovendien een zoo ruim mogelijke burgerlijke vrijheid het pauselijk gouvernement van alle onderdeelen der Regering ontlasten." Alzoo zal de Paus heerschen, de Gemeente regeren: ziedaar de aangeboden vergoeding voor hen, welke de brochure »de onterfden van het politieke leven noemt."

»Eindelijk, en om het stelsel de kroon op te zetten, zal het Pausschap door Europa gesalarieerd worden, zooals de pastoors door den Staat; het zal mitsdien een aanzienlijk inkomen hebben. Ook zal de Paus in een eersten en grooten Europeschen ambtenaar der godsdienst worden herschapen, wien men op een of anderen dag of in deze of gene omstandigheid zijn driemaandelijksch traktement zal kunnen onthouden.

»Maar ik, dit zeg ik onbewimpeld, verkies liever zwart brood en de katakomben. — Men zal 't u niet geven, zal men welligt zeggen, ge komt er te ver mede. — In dat geval zullen wij 't nemen.

»Maar spreken wij niet van onze gevoelens en denkbeelden.

»Ziedaar dan waartoe, bij slot van rekening, de soevereiniteit zal zijn gekomen, waarvan de schrijver der brochure op de eerste bladzijden met zooveel woordenpraal zegt: »Uit het godsdienstig oogpunt is het een hoofdvereischte dat de Paus soeverein zij; uit het politiek gezigtspunt is het noodzakelijk dat het opperhoofd van twee honderd millioen Katholieken aan niemand behoort, dat hij aan geene mogendheid onderworpen zij en de doorluchtige hand, die de zielen bestiert, door geenerlei afhankelijkheid gebonden, zich boven alle menschelijke hartstogten kunne verheffen. Ware de Paus geen onafhankelijk soeverein, hij zou of Franschman, of Oostenrijker of Spanjaard of Italiaan zijn... zijn landaard zou hem het karakter van het algemeen Opperpriesterschap ontnemen... hij zou niets anders zijn dan de ... Parijs, te Weenen, te Madrid ... in het belang van Engeland, Rusland, Pruissen ... Frankrijk en Oostenrijk dat de ... vertegenwoordiger der Katholieke eenheid ... gedwongen, noch vernederd, noch onderworpen zij."

»En na zoo uitdrukkelijk gezegd te hebben dat men hem »geen dwang moge aandoen," ontneemt ge hem, met geweld een gedeelte zijner Staten.

»Opdat hij niet »vernederd" worde, brengt ge hem in den toestand van een vader des huisgezins, wiens kinderen hem, als onbekwaam, zijn gezag doen ont-

(1) Zie onze Nommers van 2 en 5 Januarij ll.

nemen, op voorwaarde hem een jaarwedde te zullen geven, doch evenwel zonder dat een regtbank hen er toe kan dwingen, ingeval een hunner zijn aandeel weigert te betalen.

„En eindelijk, opdat hij niet onderworpen, afhankelijk zij, brengt ge hem er toe volstrekt geen eigen middelen te bezitten, om, ten einde te kunnen leven aan de willekeur der geheele wereld overgeleverd te zijn, aan zijne Romeinsche onderdanen, wanneer zij oproerig worden; aan de burgerlijke overheid, wanneer de Paus haar mishaagt; aan het leger der Liga, 'twelk, wanneer de Paus eenmaal gewetenshalve verpligt werd den Bond tegen te werken, hem bij den eersten wenk der Liga in den Engelenburg zou opsluiten: ja, ik zal het zeggen, ondanks mijn eerbied voor de groote Katholieke mogendheden, aan de willekeur van Frankrijk, van Oostenrijk en van Spanje; immers niemand kan voor de onmogelijkheid van revolutiën, of van ontevredenheid en van gemakkelijk te voorspellen luimen borg blijven.

„Vernedering en afhankelijkheid, verlaging en dienstbaarheid, ziedaar ten slotte wat men begeert, „om aan het doorluchtig Opperhoofd van het Katholicismus veiligheid en grootheid te verzekeren."

„En bij, die dat alles schrijft, is „godsdienstig, maar onafhankelijk", hij is „opregt Katholiek."

„Eindelijk wijst hij, trouwens met godsdienstige bezorgdheid, een paar honderd duizend onderdanen, welken hij den Paus laat, hunne nieuwe pligten aan. Hij maakt van Rome een afzonderlijke stad, en soort van klooster, waarin hij den Paus opsluit, zooals men eertijds onnoozele koningen in een of ander klooster opsloot; en van de Romeinsche burgers een monnikenvolk, „een volk, gesloten buiten alle belangen en hartstogten, welke andere volken bewegen, en eeniglijk aan Gods glorie toegewijd; een volk dat geen andere behoeften heeft dan stille overweging, de kunsten, de vereering van grootsche herinneringen en het gebed; een in rust gedompeld volk, dat zich in een soort van Oazis aan gepeins overgeeft, waar noch hartstogten noch staatkundige belangen het kunnen bereiken, en dat niets anders zal bezitten dan de zoete, kalme verwachtingen eener geestelijke wereld; evenwel heeft ieder persoon van dat volk steeds het regt zich Romeinsch burger te noemen. *Civis romanus.*"

„Bewonderenswaardig: ge schertst fijn; maar wanneer ondanks die poëzie, ondanks het aangename uwer ironie, dat volk op andere wijze zijn titel van Romeinsch burger wilde begrijpen; wanneer het zich eenmaal in uw „Oazis" en in de zoete, kalme verwachtingen eener geestelijke wereld „verveelde"; wanneer het niet langer lust gevoelde in een klooster te leven; wanneer het moede werd, „voortdurend — zoo als gij zegt — vreemd te zijn aan die edele bedrijvigheid, welke in alle landen de prikkel der vaderlandsliefde en de wettige uitoefening der zielsvermogens of eener verhevene gaardheid is," wanneer het, kortom, niet langer den Paus wilde, wat zoudt ge doen? — Ge zoudt het dwingen, want gij veroorlooft in deze den dwang. En wat zou het volk doen in den dwang van het hatelijke leven, 'twelk ge er voor hebt uitgevonden?... Maar daaraan stoort ge u niet. Gij zult er niet wonen; maar wel de Paus; hij is voor zulk een leven geschikt. Wijl de Paus een vader en de Kerk een moeder is, zegt ge, zullen zij te midden van den haat en den hoon hunner onderdanen kunnen leven, door de toepassing van uw dwaas en schandelijk stelsel er toegebragt om parias, zelfs in het hart van Italië, de minste der menschen te zijn, verdrukt en bevende in de overweging en het gebed.

„Ziedaar dan wat ge doen wilt. Waarom dat niet dadelijk en zonder omhaal van woorden gezegd?

„Wanneer men derwijze een magt behandelt, zegt de *Presse* onbewimpeld, dan verklaart men haar afgeschaft." Maar met éénen slag de pauselijke magt te vernietigen, dit zou een gewelddaad zijn geweest, waaraan de wereld nog niet gewoon is. Wederom den Paus uit Rome te ontvoeren zou bezwaarlijk gaan; hem in zijne staten onbekwaam te verklaren, door er zijn gezag te vernietigen, en bekwaam te Rome, door er hem te onteeren, dit was een te buitengewone uitvinding, om zich daarvan het voordeel niet te geven tegelijk met dat, om zonder veel gerucht, langzamerhand, doch onfeilbaar, het doel te bereiken.

„'t Is dezelfde politiek als in 1809, met dit verschil, dat men in 1809 den Paus gewelddadig uit Rome ontvoerde: heden stelt de brochure eenvoudig voor hem er te smoren.

„De ontvoering gelukte niet; de smoring zou minder ergernis wekken en welligt beter slagen.

„Men moet betuigen dat dit alles zeer kurieus zou zijn, ware het niet vreeselijk, en dat wij schrandere bestrijders hebben. Ondanks alle moeite die we ons geven om hen te bewijzen dat de Paus vrij, onafhankelijk souverein en geëerbiedigd moet zijn, antwoorden zij ja, en dat zij het zelfs luide en luider zeggen dan wij; en om dat te doen wat maken zij van den Paus? Een soort van dooven stommen afgod, geketend en beweginloos in het oude Rome „op zijn gewijden steen."

„*Tu es Petrus et super hanc Petram* wordt door u op vreemde wijze vertolkt.... maar wees voorzigtig; er is van dezen steen gezegd dat wie er tegen stoot verbrijzeld zal worden. *Super quem ceciderit conteretur.*

„Wij stellen alles in 't werk, om hen te bewijzen dat Rome, Italië, dat Europa zonder den Paus niet kunnen zijn, en zij antwoorden: Wij zijn het met u eens, en zullen den Paus zoo goed te Rome, in het hart van Italië en Europa bewaren, dat hij ons niet kan ontsnappen. Wij zullen hem daar zoo naauw omhelsd houden, dat niemand aan onze liefde noch aan zijne magt zal kunnen twijfelen.

„Slechts één bezwaar bestaat hierin; namelijk dat de best ontworpen berekeningen tegen God niet gelukken. God, in den Hemel hier boven, waakt over Zijne Kerk; en door onverwachte raadsbesluiten, door donderslagen, als het noodig is, zooals Bossuet zegt, redt hij haar uit de grootste gevaren en fnuikt de behendigen der aarde. Hij verlicht, wanneer het Hem behaagt de menschelijke wijsheid; die uit zich-zelve zoo kortzigtig is; en, wanneer zij zich van Hem afwendt, „geeft Hij haar aan hare onwetendheid over, verblindt, verstomt, slingert haar, zoodat zij zich in haar eigene sluwheid verwart, en haar voorzigtigheid voor haar een valstrik wordt." Maar de beproeving gaat eindelijk voorbij en de Kerk blijft staande. Dit is bereids meermalen gezien en zal wederom gezien worden.

„Men gelooft dat de Paus verloren is, wijl men sedert drie maanden zijn provinciën tegen hem in opstand heeft gebragt. Die gedachte is kortzigtig en, niet verlof ge zegd, is 'tgeen wat men zich voorspelt onbehouwen. Men geeft zich niet zoo spoedig over. De Pausen hebben andere tijden beleefd, en bestaan nog.

„Men gelooft dat de Paus arm is, wijl de revolutionnairen verklaren dat zijne financiën in slechten staat zijn, en daarom wordt hem een jaarwedde om van te leven aangeboden. Maar 't zal niet uit uwe handen zijn, dat hij ze zal ontvangen; gij zijt te groote heeren; en eenmaal misschien zoudt ge hem uwe weldaden verwijten, of ze hem te duur doen betalen.

„Een aalmoes! Ach! mogt de Vader der geloovigen daartoe geraken, dan zal hij die op edeler wijze uit de hand der armen dan van u willen ontvangen. Vijf honderd bisschoppen, die nog gisteren over de geheele wereld hunne stemmen verhieven, zullen des vereischt wederom de oude Pieterspenning inzamelen; en de Katholieke wereld zou zelfs, wanneer dit moest, den Paus soldaten geven.

„Gelooft ge dat het christenbloed vergeten heeft in onze aderen te vloeijen, en onze harten niet meer in onze borsten kloppen? Weest voorzigtig, ge zoudt ons eindelijk kwetsen; ik weet niet of het noodig is dat wij gewekt worden; maar het gelukt u uitmuntend ons de oogen te openen.

„Wat er van zij, wij wachten en bidden, vol bittere droefheid, ziende wat de menschen voorbereiden; maar vol vertrouwen, wetende wat de Voorzienigheid kan..."

Het *Handelsblad*, eenige mededeelingen gevende over de ministeriële krizis, welken onzen lezers reeds bekend zijn, zegt het volgende over de verwisseling van verschillende spoorweglijnen:

„Bij de onderhandelingen, die tijdens de ministeriële crisis hebben plaats gehad, moet de meening meer en meer veld hebben gewonnen, om de lijn Arnhem-Nijmegen te doen vervallen en daarvoor in de plaats te stellen Amsterdam-Utrecht-Maarsbergen-Tiel-'s Bosch. Dat de bedoelde lijn over Maarsbergen, voorts uit het oogpunt van den waterstaat veel minder gevaarlijk wordt geacht dan die van Arnhem-Nijmegen, is gebleken uit de veelvuldige vertoogen van waterschapsbesturen bij de Kamers ingekomen. In de tweede plaats moet de aandacht meer bijzonder gevestigd zijn op de lijn Harlingen-Meppel naar Rheine, eene lijn, waarvan vroeger ook meermalen sprake is geweest; die in menige aangevraagde koncessie was opgenomen; die in de jongste diskussiën zoo krachtig werd ondersteund en waarvan de doelmatigheid door de vorige regeringen en ook ook de tegenwoordige werd erkend. Dat die wijzigingen in de rigting der lijnen nu dadelijk en wel vóór de behandeling van het ontwerp bij de Eerste Kamer zouden worden voorgedragen, komt ons ongeloofelijk voor. Wij zijn van meening, dat de Eerste Kamer eerst het aanhangig ontwerp behoort af te stemmen, voordat deze Ministers of hunne opvolgers gewijzigde plannen bij de Kamers indienen. Maar dat er werkelijk in de laatste dagen veel over dergelijke wijziging is gesproken, schijnt zeker."

Voor de verkiezing van een lid der Tweede Kamer zijn te Dordrecht 1093 geldige stemmen uitgebragt, waarvan 553 voor den heer Sander, en 540 voor den heer de Raadt; zoodat de eerste is herkozen.

Z. M. heeft benoemd: tot burg. der gem. Megen, A. Sengers Jz.; pensioen verleend aan den kolonel C. J. J. Gollin, van *f* 1800.

BLOKZIJL, 7 Jan. Gisteren avond is de heer ten Cate, burgemeester van Vollenhove, die zich hier bevond ter bijwoning van het feest ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van het departement Blokzijl der maatschappij tot Nut van 't Algemeen, naar zijn logement terugkeerende, aangerand door zekeren schipper, en met eene flesch op het hoofd geslagen, waaruit eene belangrijke bloedstorting is ontstaan. Het schijnt, dat de dader zich in den persoon, dien hij heeft willen aanranden, heeft vergist. De waarschijnlijke dader is reeds in hechtenis genomen en naar Zwolle overgebragt. De toestand van den heer ten Cate baart echter geene zorg en hij is reeds naar Vollenhove teruggekeerd.

DELFT, 10 Jan. Alhier heeft onlangs zekere vrouw, vroeger reeds te Amsterdam ter zake van diefstal veroordeeld, eene nieuwe soort van bedriegerij in praktijk gebragt. In een winkel gekomen, vroeg zij vier eijeren, en legde een rijksdaalder voor de betaling op de toonbank. De winkelier gaf haar het gevraagde, hield den prijs der gekochte waar van het muntstuk af, en telde haar in de open gehouden hand toe wat haar toekwam. Met verwondering vroeg de koopster daarop hoeveel wel de eijeren kostten, en op het antwoord van zeven centen het stuk, zeide zij, dat dit te duur was, gaf de eijeren terug, keerde hare hand om, stortte het terug ontvangen geld in de hand van den verkooper, en erlangde haren rijksdaalder terug. Eenige oogenblikken daarna ontdekte de winkelier, dat hij een gulden te weinig had ontvangen, welken de vrouw met veel behendigheid scheen te hebben achtergehouden. Te dier zake door de policie ondervraagd, heeft zij bekend dat dit zoo was, maar dat zij het bij vergissing had gedaan. Deze verschooning werd echter niet geldig geoordeeld, en de beklaagde ter beschikking van den officier van justitie gevankelijk naar 's Gravenhage overgebragt. Ook in andere winkels had zij op soortgelijke wijze gehandeld, doch in deze kon men niet met zekerheid zeggen, of de volle som al dan niet was terug gegeven.

'S HERTOGENBOSCH, 9 Jan. Het adres der ingezetenen dezer stad aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal, houdende verzoek dat deze hare goedkeuring niet zal geven aan het aanhangig wetsontwerp tot bekrachtiging van eenige artikelen der verleende koncessiën tot den aanleg en de exploitatie der Noorder- en Zuiderspoorwegen, is verzonden, voorzien met 785 handteekeningen.

ROTTERDAM, 10 Jan. Ter markt van heden waren de prijzen der Boter: 1ste kwal. *f* 54, 2de kwal. *f* 50, 3de *f* 47.

GORINCHEM, 9 Jan. De marktprijzen van heden waren als volgt: Tarwe *f* 8 a *f* 9.50; Rogge *f* 6 a *f* 7.35; Gerst *f* 5 a *f* 5.80; Haver *f* 2 a *f* 3.70; Boonen *f* 7.25 a *f* 8; Boter *f* 0.95 a *f* 1 het Ned. ℔.; Kaas *f* 20 a *f* 23 per 50 ℔.; Eijeren *f* 2.80 de 100 stuks; Aardappelen *f* 2.50 a *f* 3.

De graanhandel was slap, de handel in het vee levendig, vooral voor het buitenland; de prijzen waren buitengemeen hoog.

De telegraaf meldt heden het volgende:

PARIJS, 11 Jan. De *Moniteur* deelt de toespraak mede van den Paus tot generaal de Goyon, bevelhebber der Fransche bezettingtroepen te Rome, en is van oordeel dat die toespraak niet zou zijn gehouden geworden, indien de Paus den brief van den Keizer reeds had ontvangen, welk schrijven den 31 December jl. werd verzonden. Deze brief wordt door den *Moniteur* ter algemeene kennis gebragt. Daarin zegt de Keizer: „Onder de groote beweegredenen die mij tot het sluiten van den vrede hebben geleid, moet geteld worden de vrees dat de omwenteling een grooteren omvang zou kunnen nemen. Indien de Paus, overeenkomstig mijn verlangen, er in had toegestemd het bestuur der Romagna van dat van den Kerkelijken Staat te scheiden en over die provincie een goeverneur te benoemen, niet tot den geestelijken stand behoorende, dan zou zij onder zijn gezag zijn teruggekeerd; doch ongelukkig deed de Paus dit niet en ik was niet bij magte het instellen der nieuwe Regering tegen te gaan. Het Kongres zal nu bijeenkomen; de mogendheden zullen 's Pausen onbetwistbare regten op de Legatiën niet miskennen, doch zullen desniettemin waarschijnlijk van meening zijn, dat, om die gewesten te onderwerpen, niet tot geweld moet worden overgegaan omdat, in dit geval de Legatiën nog gedurende langen tijd door een militaire magt zouden moeten bezet blijven, welke maatregel den haat en wrok der Italianen voeden, de heerschende verbittering, onwil, wrevel en vrees bestendigen zou. Ik vind dat de beste, en met de belangen van den Heiligen Stoel het meest overeenkomende oplossing daarin gelegen ware, dat de Paus de opgestane provinciën ten offer brenge, en in het belang der rust van Europa afstand doe van het bezit van de Romagna, welke landstreek sedert vijftig jaren zoo veel verlegenheid en moeijelijkheden berokkende aan zijne Regering en aan de mogendheden die haar zijne bezittingen hebben gewaarborgd. Overigens geloof ik niet dat anders de orde onmiddelijk zal worden hersteld. De Paus zou, door op de nu voorgestelde wijze te handelen, aan het

dankbare Italië den vrede voor langen tijd, en zich zelven het gerust bezit van den Kerkelijken Staat verzekeren." De Keizer herinnert vervolgens zijne gehechtheid aan de Katholieke Kerk en den Paus, en eindigt met deze woorden: „Zonder eenig voorbehoud heb ik, voor het Kongres, mijne meening te kennen gegeven; maar ik bid Uwe Heiligheid te gelooven, dat Haar besluit in niets de gedragslijn zal veranderen, welke ik steeds ten Haren aanzien gevolgd heb."

LONDEN, 11 Jan. De *Times* wijdt heden een hoofdartikel aan den Parijschen brief, waarvan door *Reuters office* de bladen eenige mededeeling is gedaan. Uit dezen brief, zegt de *Times*, blijkt dat lord John Russell in Augustus, toen de konferentiën te Zurich zwarigheden begonnen op te leveren, aan Frankrijk het voorstel deed tot het sluiten van een bijzonder Fransch-Engelsche overeenkomst, tot regeling der aangelegenheden van Midden-Italië; dat ten gevolge daarvan graaf Walewski zijn ontslag aanbood, hetwelk echter werd ingetrokken, toen de *Moniteur* het bekende artikel leverde ten gunste van het herstel der verdreven Italiaansche vorsten op hunne troonen; voorts dat de tegenwoordige reis van lord Cowley ten doel heeft het hervatten door dezen diplomaat van de destijds afgebroken onderhandelingen; dat lord Cowley geen traktaat heeft voorgeslagen, maar slechts in overweging gegeven heeft grondslagen vast te stellen tot gemeenschappelijke Fransch-Engelsche onderhandelingen met de mogendheden. De *Times* wenscht, naar aanleiding van bovengenoemden inhoud van den door *Reuters office* medegedeelden brief, dat Engeland het met Frankrijk eens zij, maar dat elke Staat voor zich, afzonderlijk, in Italië handelde.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 10 Jan. De Keizer heeft heden middag ter eere van Z. K. H. den prins van Oranje op het plein der Tuileriën eene revue gehouden over de infanterie van het garnizoen.

— Gisteren liep het gerucht, dat Rusland met Pruissen overeengekomen was, om de zamenkomst van het Kongres te verwezenlijken, sedert Frankrijk van dat middel had afgezien, om tot een oplossing der Italiaansche kwestie te geraken. Beide mogendheden zouden, naar gezegd wordt, in een uitnoodiging, gerigt tot al de Staten die op het Kongres moesten worden vertegenwoordigd, verklaard hebben, dat zij, na de toetreding tot die vergadering, een verandering van wil bij het kabinet der Tuileriën niet voldoende achtten om dat besluit te vernietigen; en dat bij gevolg de mogendheden verzocht werden hun gevolmagtigden naar Frankfort te zenden. Natuurlijk zouden ook Engeland en Frankrijk worden opgeroepen, doch ingeval zij mogten weigeren aan die uitnoodiging te voldoen, zou het Kongres zonder hen tot de beraadslagingen overgaan.

Hoewel zonder eenigen grond, heeft dit gerucht eenige waarschijnlijkheid en is van een aard om hen, die wegens de onbepaalde verdaging van het Kongres ongerust zijn, te misleiden. Intusschen verzekert de *Indépendance belge* bepaald, dat dit nieuws geheel en al valsch is, en dat niet alleen het kabinet van Berlijn er niet aan denkt om het Kongres te willen doen zamenkomen, maar over de verdaging er van zich verblijdt.

Andere geruchten betreffen de betrekkingen van Frankrijk met den H. Stoel. Wat waar zou kunnen zijn is dat het kabinet der Tuileriën steeds in onderhandeling is, eenerzijds met het pauselijk hof, anderzijds met Oostenrijk, met het doel om Z. H. de noodzakelijkheid te doen erkennen om ten minste eenigerwijze aan te gaan wat men de eischen der pauselijke onderdanen noemt, voldoening te geven.

Ten gevolge dier onderhandelingen zijn verschillende beweringen ontstaan betreffende de terugroeping of het verblijf te Rome van generaal Goyon, diens vervanging door maarschalk Canrobert, of de zending van deze opperbevelhebber van 't Fransche leger met een buitengewonen last tot den H. Vader. Spoedig zal het bekend zijn wat van een en ander dier weinig overeenstemmende berigten waar is.

— De half-officiële *Constitutionnel* behelst een zeer belangrijk artikel over de liefdadige gestichten in Frankrijk, waarvan sommigen, onder anderen in het departement der Seine en millioenen ontvangen. Dit artikel is een zijdelingsche waarschuwing, zegt het blad, voor hen, die de liefdadigheid tot een werktuig van beroering zouden willen gebruiken. Nu, leest men in een korrespondentie dat die woorden worden toegepast op eene inschrijving ten voordeele van den Paus, welke op groote schaal georganizeerd is. Doch, naar gezegd wordt, zou er misverstand tusschen de verschillende genootschappen bestaan. Sommigen vreezen vervolgingen van Staatswege, anderen willen regtstreeks, zonder zich van komitees te bedienen, handelen. Overigens wordt verzekerd dat uit de oostelijke departementen regtstreeks gelden naar Rome zijn gezonden.

ENGELAND.

LONDEN, 9 Jan. In Engeland wordt over 't algemeen niet meer aan de zamenkomst van een Kongres geloofd, en omtrent lord Cowley's zending, welke thans de spil is waar om de toestand draait, is de meening zeer verschillend, als ook nopens den aard der voorstellen, door dien diplomaat te doen. Onder anderen gelooft men dat er over de ontruiming van Rome door de Fransche troepen wordt onderhandeld. Dit plan, 'twelk in Engeland schijnt ontstaan te zijn, wordt eenparig door de Engelsche pers goedgekeurd; doch de opmerking wordt daarbij gemaakt, dat men de verantwoordelijkheid niet genoeg in 't oog houdt, welke de gevolgen dier ontruiming op Engeland zouden kunnen laden; en wel om die reden bestrijdt de *Times* het denkbeeld eener verstandhouding te dier zake tusschen beide kabinetten. Nu zou, beweert men, de goede uitkomst van lord Cowley's zending een struikelblok ontmoeten, wanneer de *Times* met de algemeene opinie in overeenstemming was.

Inmiddels zou uit de velerlei geruchten, hier in omloop, veeleer een nieuwe oorlog in Italië dan de zamenkomst van een Kongres verwacht worden. Immers op het Schiereiland vertoonen zich vele verschijnselen, die een botsing voorspellen en waarschijnlijk zou de bedoelde ontruiming het sein er toe zijn, nadat Frankrijk en Engeland zich zouden verbonden hebben om elke vreemde tusschenkomst gewapenderhand te beletten. Hierover wordt nu vermoedelijk op dit oogenblik onderhandeld en onderzocht in hoeverre het Britsche goevernement genegen zou zijn bijstand aan Frankrijk te leenen in de uitvoering van die ontruiming en in de daaruit vermoedelijk te ontstanen gevolgen. In de politieke kringen alhier, houdt men het er voor dat verre van de voorstellen, door het Fransche kabinet gedaan, af te wijzen, het Engelsche goevernement ze bereidvaardig heeft aangenomen. Desniettemin is de toestand netelig, want men begrijpt zeer goed dat de Engelsch-Fransche alliantie een proeve zal moeten doorstaan, en welligt wel een laatste. Frankrijk namelijk zou zijn eindvoorstel hebben gedaan en in bepaalde woorden de kwestie der zamenwerking en niet-zamenwerking hebben gesteld, zich voorbehoudende zoowel wat zijn Italiaansche als buitenlandsche politiek betreft te handelen naar gelang zijner aanbiedingen of voorstellen hier ontvangen zouden worden. Zoodat Engeland nu te kiezen heeft of een overeenkomst met Frankrijk, om eeniglijk den Italianen de regeling hunner zaken over te laten, zoodat Engeland werkelijk de verantwoordelijkheid der ontruiming van Rome door de Fransche deelt, óf den raad intrekken, dien het meermalen aan Frankrijk en Oostenrijk heeft gegeven, en de zaken haren loop laat volgen, zonder eenig voorwendsel of regt te hebben zich er mede in te laten.

— De *Times* bevat een adres aan lord Palmerston, reeds onderteekend door de lords Dunraven, Soutwell, Beilew en Killien, acht parlementsleden, vijftien markiezen, vier baronnets en verscheidene aanzienlijke kooplieden. Als Katholieken van Ierland en getrouwe onderdanen der Britsche Kroon achten zij 't hun pligtgen eersten minister hun gevoelen mede te deelen nopens de poging, welke wordt aangewend om 's Pausen wereldlijk gezag omver te werpen of te verzwakken. Zij wenschen dat het beginsel, 'twelk een onafhankelijk gebied voor den Paus noodzakelijk acht en door verscheidene verdragen bekrachtigd is, bij de staatkunde van het Londensche kabinet zal gevolgd worden. Zij wijzen er op dat het voor het Vereenigd Koningrijk van belang is den Paus zijne wereldlijke magt te laten, wijl millioenen inwoners daar de regten van Z. H. wenschen erkend te zien. Zij dringen er ten slotte nogmaals op aan dat de Regering van Koningin Viktoria haren invloed aanwende, opdat het Italiaansche vraagstuk eene regeling ontvange, welke de vrijheid van Italië en de onschendbaarheid, onafhankelijkheid en onzijdigheid van den Kerkelijken Staat waarborgt.

— Het bekende Engelsche weekblad *the Athenaeum*, van 26 Matrt 11., behelst in eene veelzins gunstige beoordeeling eener Duitsche uitgaven van den *Hamlet* (*Shakespeaee's Hamlet, herausgegeben von Karl Elze*), het volgende: „Wij zijn verpligt de opmerking te maken, dat het gevolgde plan niet nieuw is; een tiental jaren geleden heeft een geleerde te Deventer, de heer Susan, dienzelfden weg reeds ingeslagen, ten aanzien van een Engelschen tekst met ophelderingen in de landtaal, in zijne uitgave van het treurspel *Macbeth*; het kan zijn dat hij ook andere dramas op die wijze bezorgd heeft, maar tot nu toe is *Macbeth* het eenige, dat tot ons is overgekomen."

— Miss Remond, eene kleurlinge uit Massachusetts, van Londen naar Parijs willende vertrekken, zond haar pas ter vizie aan den Amerikaanschen gezant Dallas. Deze weigerde ze te vizeren, en toen zij naar de redenen hiervan vroeg, liet hij haar mededeelen, strikt te handelen naar de instruktien, welke den 8 Julij 1856 door zijne Regering gegeven waren, en die bepaalden dat een kleurling geen regt had op een Amerikaansche pas, wijl dit een der voorregten van het burgerregt is, hetwelk een kleurling onmogelijk bezitten kan. In weerwil hiervan bezit Miss Remond een pas, die de Amerikaansche staatssekretaris Lewis Cass haar den 16n Sept. 1858 afgegeven heeft. De dagbladen hebben de zaak ruchtbaar gemaakt en deze trekt thans zeer de aandacht.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 8 Jan. Kardinaal v. Rauscher zegt in een herderlijken brief aan de geestelijkheid en geloovigen van zijn diocees, dat de partij, welke in de Legatiën hare magt uitoefent, in weerwil der ondersteuning welke zij geniet niets, minder dan te vreezen is. Elke kleine Duitsche staat ware sterk genoeg om met zijne soldaten de oproeringen in den Kerkelijken Staat te verdrijven. Ook kan de H. Vader zich-zelven helpen, wanneer men hem slechts toestaat zijne regten vrij uit te oefenen. Alleen de woelingen der revolutionnairen maken een sterk leger in den Kerkelijken Staat noodig.

Bij het bespreken der aanspraken op politiek leven der burgers van 's Pausen gebied, zegt de brief, dat de Grondwet niet het doel, maar alleen het middel is en zij niet verward moet worden met de Engelsche rijkswet, welke op eigendommelijke toestanden en behoeften berust. Ten slotte veroordeelt het herderlijk schrijven de staatkunde van Frankrijk, Engeland en Sardinië, en het drijven der revolutionnairen.

BERLIJN, 9 Jan. Aan de *Neue Preus. Ztg.* wordt uit Parijs geschreven:

„Heden en toekomst verschijnen thans niet in rozenkleur en men dwaalt zeer met te meenen dat de Keizer een vast plan heeft; want in den grond is hij meer de beamer dan de schepper eener eigene staatkunde. Zelfs in het Italiaansche vraagstuk liet hij zich slechts leiden door de vrees voor Orsini's dolk. Men zegt dat generaal Fleury een oogenblik kans had graaf Walewsky op te volgen, toen de Persigny's bemoeijingen, ondersteund door de Keizerin, Napoleon tot de benoeming van den heer de Thouvenel bragten. Om van Engelands toetreding tot het Kongres zeker te zijn, heeft men het in alles den zin gegeven.

„De bondgenoot aan gene zijde van het kanaal heeft voor den togt naar China een offer van 12,000 man verlangd en verworven; Spanje moest in den oorlog tegen Marokko aan zich-zelven overgelaten worden, en ook dat geschiedde; de zaak van het Suez-kanaal mogt niet verder gedreven worden, en Frankrijk beperkte zich tot een weinig babbelen te Konstantinopel; eindelijk is het bekende vlugschrift eene laatste inwilliging, want zij bevat Engelands program, dat met de staatkunde van Hendrik VIII een en hetzelfde is. Dit alles werd gedaan om het Kongres te bewerken, dat nu toch niet bijeenkomt.

„Deze wending dreigt echter der Parijsche regering groote moeijelijkheden te berokkenen; want zij zal het verbond der geestelijkheid met de aristokratie, vooral in het westen des lands, ten gevolge hebben, in weerwil van den strijd, welke men reeds nu tegen de behoudende pers voert. Twintig nieuwsbladen in de departementen, benevens de *Univers* en de *Ami de la Religion* in de hoofdstad hebben reeds sinds de laatste amnestie, wegens vergrijpen tegen de perswet, de beruchte twee waarschuwingen ontvangen, en worden met de derde opgeheven of voor onbepaalden tijd geschorst. De Katholieke geestelijkheid echter, welke zich tot nu slechts hoffelijk en vol welwillendheid jegens den beheerscher toonde, zal niet langer aarzelen met het verheffen harer stem, en de gevolgen hiervan mogen niet ligt geschat worden."

In een ander schrijven uit Parijs aan hetzelfde blad leest men: 1°. Graaf Waleswky is driemaal door den Keizer uitgenoodigd zijne portefeuille te behouden. 2°. Eerst had Napoleon den heer Baroche de portefeuille aangeboden, doch deze wilde niet. 3°. Pruissen heeft als Rusland bedenkingen tegen de strekking van het vlugschrift gemaakt. 4°. Bij de nieuwejaars ontvangst hebben slechts vier pastoors den Aartsbisschop naar de Toileriën verzeld; nogtans zijn er 36 te Parijs. 5°. De Oostenrijksche minister, graaf Rechberg, heeft in een brief aan een zijner vrienden te Parijs zijne bekommering over den toestand uitgedrukt. Zijn schrijven eindigt met de woorden: „Dat alles kon ons wel eens tot een nieuwen oorlog voeren."

ITALIE.

ROME, 2 Jan. Kardinaal Wiseman is hier aangekomen en heeft zijn intrek genomen in het Engelsche Kollegie, waar hem eene schitterende ontvangst bereid was. Z. Em. zal dadelijk dat Kollegie bewonen gedurende zijn verblijf alhier. Zijne gezondheid is reeds veel verbeterd, en men hoopt dat de invloed der zachte lucht hem weldra zijne krachten zal teruggeven.

TURIJN, 7 Jan. Garibaldi bevindt zich te Milaan. Men vermoedt hier dat te Parijs besloten is aan de verlangens van Rome geen gevolg te geven. Men verwacht dat de Keizer een nieuw diplomaat en wel een krijgskundige naar Rome zal zenden.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 11 Januarij.

BEVALLEN (8 Jan.): C. A. Robert, geb. de Boer, D.
OVERLEDEN (7 Jan.): D. J. H. Haakman, 1 j. - J. F. C. Schiltz, 44 j. — (9 Jan.): J. J. Weiler, 44 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		10 JAN.		4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.		a		
Nederl. Bank	4 "		"		
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	64 5/16	"	64 7/16	64 7/16
Dito Dito	3 "	76⅝	"	77	77
Dito Dito	4 "	98⅛	"	98¼	
Oost-Ind. Leening	4 "		"		
Amortis. Syndik.	3½ "		"		
Handel-Maatsch. op rescontre			"		
Aand. Holl. Spoorweg.			"		
Leening idem	4½ pCt.	99¾	"	100	
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ "	100⅜	"		
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ "		"		
Dito bij *Rothschild*	2½ "	53	"		
Frankrijk, Certifikaten	3 "		"		
Spanje, Obligatiën	1¾ "	32⅝	"	32 11/16	32⅝
Dito	3 "	44⅛	"		
Dito Binnenl.	3 "	42¼	"	42 7/16	42⅜
Amortisable Schuld			"		
Bewijzen Coupons			"		
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	43 13/16	"		
Dito 1856/1859	3 "	42⅜	"	42 7/16	
Dito Uitgestelde			"		
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	104	"		
Dito bij idem 1828/1829	5 "	102	"		
Cert. bij idem 1831/1833	5 "	86	"		
Dito bij idem 1840	4 "	80 15/16	"	81	
Dito bij *Stieglitz*	4 "	81	"		
Dito Nieuwe	4 "	81 1/16	"		
Dito 5de Serie	5 "	90⅝	"		
Dito 1855; 6de Serie	5 "	99 9/16	"	99⅝	99⅝
Dito adm. te Hamburg	5 "		"		
Dito dito te Londen	5 "		"		
Dito dito dito	4½ "	95	"		
Dito dito dito	3 "	63½	"		
Inschrijving in Assignat.	6 "		"		
Certifikaten van dito	6 "	63¼	"		
Spoorweg Aktiën	5 "		"		
Polen, Aand. 1835, fl. 500	f		"		
Obligatiën	4 pCt.	78⅞	"		
Pruissen, Obligatiën	4½ "		"		
Dito 1859	5 "	102⅝	"		
andeelen 1854	3½ "	205	"		
Oostenrijk, Obl. bij *Golt en C.*	5 "		"		
Dito dito	4 "		"		
Dito Metalliek	5 "	52 11/16	"	52⅞	52 13/16
Dito dito	2½ "	28 3/16	"	28¼	28 3/16
Dito Rente Amsterdam	5 "	73⅛	"	73½	73⅜
Dito Nationale 1854	5 "	57 11/16	"	57⅞	57¾
Weener Bank-Aktiën	f	811	"	815	
Dito Aand. fl. 250, 1839	"		"		
Dito dito " 250, 1854	4 pCt.		"		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			"		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 "		"		
Dito bij *Rothschild*	5 "		"		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 "		"		
Dito	3 "		"		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 "	99¾	"		
Dito 1839 van £ 100	5 "		"		
Dito 1843 " £ 100	5 "		"		
Dito 1852	4½ "		"		
Dito 1858	4½ "	91⅛	"		
Sardinië	5 "		"		
Peru, Geldl. 1854	4½ "		"		
Dito te Parijs			"		
Ecuador, Oblig. 1855	1 "	12¼	"	12⅝	
Venezuela, Obligatien	3 "	26 13/16	"	26⅞	
Dito	1½ "	14	"		
Grenada, Obligatiën	4 "	15½	"		
Dito Uitgestelde		4¾	"		
Mexiko Obligatiën	3 "	21⅝	"	21 11/16	
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C.*, Lr. A	"	96	"		
Dito dito " B	"		"		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		"		
Illinois Spoorweg-Aandeelen			"		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.		"		
Galvest. Spoorweg Oblig.	8 "		"		
Louisiana	5 "	102	"		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 "	4 11/16	"	4¾	

Handel-Maatschappij kontant ——; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgefourneerde 223½, 24½, ¾; Hypotheek 4½ — —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. 123¾.

Binnenlandsche fondsen blijven op nieuw in vastere stemming. Van Buitenlandsche waren Spaansche mede goed prijshoudend. Oostenrijksche minder aangenaam. Overigens was er weinig variatie.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 11 Januarij tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64 7/16; Aand. Handel-Maatsch. 125¾, Spanje, Binnenl. 3 pc. 42 9/16; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 103⅞, Cert. bij Stieglitz 1855; 6de serie 99⅞, 5 pc. Oostenrijk, Met. 5 pc. 52 13/16, dito 2½ pc. 28 5/16, dito Rente Amst. 5 pc. 73½, dito Nationale 1854 5 pc. 57⅞.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55 9/16	2/m. Livorno	f 38¼
Zigt "	" 55 11/16	" Napels	" 78¼
2/m. Bordeaux	" 55	3/m. Petersburg	" 168
½/m. "	" 55⅜	6/w. Weenen	" 90½
3/m. Madrid	" 240	" Augsburg	" 99
" Cadix	" 241	" Frankfort	" 99¾
" Sevilië	" 238	2/m. Hamburg	" 35 1/16
" Bilbao	" 238	Zigt "	" 35¼
" Lissabon	" 40⅜	2/m. Londen	" 11.57½
" Porto	" 40¼	Zigt "	" 11.62½
2/m. Genua	" 45½	Rotterdam	" ¼

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 10 Jan. België 2½ pc. 56⅞ g; 4½ pc. 98¾ g Metal. 55¾ g; Nation. 61 p; Spanje 1½ pc. 32¼ g; 3 pc. 43¼ g.

PARIJS, 10 Jan. Rente kont. 4½ pc. 97.—, in likw. 3 pc. 68.45; Credit mobilier 752.—; Fr.-Oost. Spoorw. —.—; Russ. Spoorw.-Aktiën —.—; Spanje 1¾ pc. 32¾; 3 pc. 42⅝; Passive —; Cred. Spanje —.—; Rom. Leening —.

MADRID, 9 Jan. Spanje 3 pc. 44.—; 1½ pc. 34.—.

LONDEN, 10 Jan. Cons. 95⅜ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 22¼ a —; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds 80; Grenada uitgest. — a —; id. werkelijke — a —. 5 pc. Venez. 27⅝ a —; 2½ pc. id. — a —, 5 pc. Port. — a —; 3 pc. Spanje 43½ a —; 1¾ pc. id. 32⅞ a —; Coupons — a —; Amortis. — a —; 4½ pc. Russen 98¼ a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland 65½ a —; 4 pc. id. 101½ a —; Illinois Shares — a —; id. 7 pc. Oblig. — a —; Sardinië — a —; Ecuador — a —.

WEENEN, 10 Jan. Met. 5 pc. 72.20; 2½ pc. —.—; Nat. 78.60; Loten 1854 4 pc. —; Bank-Aktiën 880; Noord-Baan-akt. 190; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 200.—, O.-Fr. Spoorw.-akt. 269.—; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 12.65; Parijs —.—; Frankf. —; Amst. —.—; Goud 25.—; Zilver —.

BERLIJN, 10 Jan. Metalliek 5 pc. 56½; Nationale 61½, Stiegl. 5de serie 95; 6de id. 104½; Rusland 5 pc. 106, Nieuwe 3 pc. 64¼; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99¾; id. Nieuwe 5 pc —; Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 16⅞, Parijs 78⅝, Hamburg 149⅛, Amst. zigt 141⅛, 2/m. —, Weenen 77¼, Petersburg 97½.

HAMBURG, 10 Jan. Mexikanen —, Spanje 3 pc. 39¾, 1¾ pc. 31, Rusland 3 pc. 61⅞, 4½ pc. —, Vereinsb. 98¾, Noord-Duits. bank 85⅝, Wiss. op Lond. 13.02, Amst. 35.80, Diskonto —.

FRANKFORT, 10 Jan. Metalliek 5 pc. 55¼; Nation. 59⅝, Cred. Akt. —, Spanje 3 pc. 41⅞, 1½ pc. 32⅞, Bankakt. —, Wissel op Londen 116⅛, Weenen 91¼; Parijs —, Diskonto —.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 11 Januarij.

Van Tarwe verkocht: 130 ℔ n. b. Poolsche f 314; 124 ℔ n. Vriessche f 253.

ROTTERDAM, 10 Jan. Boekweit: op 140/2 ℔ Rijn f 190; Lijnzaad: 115 ℔ Berdiansky f 325.

SCHIEDAM, 10 Jan. Rogge. Verkocht: 143/2 ℔ Archangel f 195 kt. — Gerst: 129/2 ℔ Pernau f 200 6/w. — Moutwijn f 13,25; Jenever f 18,75. Amst. Proef f 20,— per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling f 1,20 per kelder.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 10 Jan. Ferrio, Stella, Palermo.

UITGEZEILD:

TEXEL, 11 Jan. Molenaar, Azia, Batavia. - Anema, Annegina en Jantje, Smyrna.
HELVOET, 10 Jan. Hoek, Admiraal de Winter, Batavia.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 11 Januarij, in lading naar:

Keulen.	H. Berns, Cöln N°. 16.
Keulen.	F. W. Meeuwsen, Emma.
Francfort.	J. W. Timmermans, Frankfort N°. 21.
Maintz.	G. Reichert, Maintz N°. 4.
Maastricht.	P. van IJwaarden, Stad Amsterdam.
Mannheim.	S. W. A. van der Poll, Europa.

AMSTERDAM, 9 Januarij, vertrokken naar:

Mannheim.	J. M. Kampel, Harmonie.

Rijnhoogte ARNHEM, 10 Jan. 38 p. 1 duim.
KEULEN, 10 " 17 vt. 0 "

Advertentiën.

(2207) Heden overleed tot mijne innige droefheid, in den nog jeugdigen leeftijd van 32 jaren, na een langdurig doch geduldig lijden en voorzien te zijn van de Genademiddelen onzer H. Kerk, mijne hartelijk geliefde Echtgenoote J. M. DAALMANS, mij nalatende vier kinderen, allen te jong dit voor mij smartelijk verlies te beseffen.

UTRECHT, 9 Januarij 1860. — A. VAN BERKEL, Goudsmit,

(2206) Door vertrek TE KOOP voor f 125.— Een goed geconserveerd **HUISORGEL** van zes heele Registers en Pedaal. Brieven *franco* lett. M. aan den Boekhandelaar J. C. DER MOUW te Nijmegen.

(2205) J. FEIJE, B. BEKKING, H. B. REESINCK H. B. LOMANS Bz[n]., W. M. G. HEUKENSFELDT S. F. STEMBACHER, G. F. MOELE BERGVELD, A. F. SONDORP, T. J. VAN DER VEGT en W. B. F. A. BAKKER, Makelaars, zullen op Maandag den 30[n] Januarij 1860, des avonds na Vijf ure, in het lokaal voor Publieke Verkoopingen, van ouds genaamd: *Het Oude Zijds Heeren-Logement*, ten overstaan van den Notaris T. J. VAN RIET, aan de meestbiedenden of hoogstmijnenden presenteeren te verkoopen: Een extra kapitaal hecht, sterk en weldoortimmerd **KOOPMANSHUIS** met **Achterhuis**, **Open Plaats** en **Erve**, staande en gelegen op de Kromme Waal, hoek Leliestraatje, Buurt N. N°. 26, te bezigtigen des Dingsdags en Vrijdags, alsmede op den Verkoopdag van 1 tot 3 ure.

(2208) Het Parochiaal Kerkbestuur van den H. Willibrordus, binnen de Vesten te Amsterdam, brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de **UITLOTING** van Aandeelen in de Leening tot den opbouw der Parochiekerk, zal plaats hebben ter Kerkekamer, op den 20[n] Januarij e. k., des morgens ten half tien ure.

Alsmede dat de Coupons, verschijnende 1[0] Februarij 1860, zullen betaald worden ten kantore van den Heer A. T. VAN DER KRABBEN, op de Prinsengracht over het Amstelveld te Amsterdam, des Dingsdags en Donderdags, 's voormiddags van 10 tot 2 ure, gedurende de maand Februarij.

AMSTERDAM, 9 Januarij 1860.

Men verlangt tegen 1[0] Februarij, in eene voorname **Broodbakkerij** alhier, eene **WINKELDOCHTER** van de R. K. Godsdienst. Hierop reflecteerenden en bewijzen van bekwaamheid en goede getuigenissen kunnen aanbrengen, gelieve zich onder Lett. O. te adresseren aan den Boekhandelaar H. A. ZWEERS, Kalverstraat bij de Munt, Amsterdam. (2209)

Revalenta Arabica.

Eene Jufvrouw te Groningen, die door de **REVALENTA** gelukkig van eene slepende ziekte genezen, aan de beterhand was, nam, ter besparing, zoo zij meende, en daar zij zich vrij wel gevoelde, Linzenmeel, om langzamerhand, naar gelang hare krachten zouden aanwinnen, tot de gewone voeding terug te keeren; zij kreeg echter spoedig, door het gebruik van dit Linzenmeel, zoo geweldige *obstructies*, dat men voor het ergste beducht zijn moest; gelukkig nam zij dadelijk weder hare toevlugt tot de **REVALENTA**, die ook den tweeden keer gezegend op haar gestel werkte, en geniet zij nu de beste gezondheid. De heer C. RIKKERS, te Groningen, van wien wij dit berigt ontvingen, heeft de vergunning aan belangstellenden haar adres te geven.

De **REVENLENTA ARABICA** is een Meel uit den wortel eener uitheemsche plant op eene eigenaardige, alleen aan de HH. DU BARRY bekende wijze toebereid, dat eene bijzondere geneeskracht bezit. Het werkt zoo gunstig op de spijsverterings-organen, dat *maagkwalen, oprispingen, spanning, winderigheid, onderbuikskwalen, langdurige onpasselijkheden, alle slepende ziekten, hoofdpijnen, ongeregelde functiën, hartkloppingen, branderigheid, huiduitslag, scheurbuik, koorts, nierziekte, waterzucht, zwakte, uitputting, verlamming, tering, duizeling* en nog vele andere kwalen zeker en spoedig er door genezen worden. Het is een zacht, inwikkelend voedsel, een voortreffelijk middel tegen *verouderde hoest, amborstigheid en alle andere borstlijden;* een gezond en smakelijk eten, dat iedereen bevalt en in de meeste gevallen ook dan hulp aanbrengt, als men het alleen als ontbijt nuttigt, zonder zijn gewonen leefregel te veranderen.

Het is zeer versterkend, verwijdert de bij zwakke gestellen dikwijls opkomende vermoeidheid en lusteloosheid, reinigt en verfrischt het bloed, geeft een opgeruimd humeur, geneest en wekt tot levensgenot.

De prijs der **REVALENTA** is: Kleine Busjen 87½ Ct. 1 ℔ f 2; 2 ℔ f 3.50; 5 ℔ f 8; 12 ℔ f 16.

Eene Brochure, die over dit hulpmiddel handelt wordt Gratis afgegeven.

Men lette er vooral op, dat iedere Bus, tot waarborg der echtheid, met de Handteekening F. VON WINDHEIM & C°., VERKOOPHUIS *geteekend is.*

VERKOOPHUIS en de bekende Depôts. (2204)

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.